

Tacksägelsesång

Om vår käre Storfurstes,

S. M. Kessaren Alexander II:dres

Lyckliga lifsräddning

af tvänne emot honom riktade mordförfök, som förfögätt den 2 December 1879 och den 17 Februari 1880.

Författad och till tryck bekostad af

D. W. M—n.

Pris: 15 penni.

Sjunges som: En morgon skön har randats å halfön Balkan o. s. w

1 v.

Nu sjungom wi tackfägelse
Af hjertans djupa grund
Att Herren i himlen höga,
Som wår skyddare är så huld.

2 v.

Wår Storfurste den käre
Och milde Kejsare
Nu lifwet dyra beskyddade
Samt ur faran frälsade.

3 v.

Underrättelser ankomna
Med telegrafen snabbaste
Ifrån staden Moskwa
Hit till finsta stränderna.

4 v.

De mordiske så grymme
Foro åter efter Kejsarens lif
På det hemskaste sätt de kunde
Och så straff i sinom tid.

5 v.

Wäl swårt är att beskrifwa
Om en wiktig sak lif den,
Huru wilda andar göra,
Som ej förstå sanningen.

6 v.

Då wår Storfurste bereste
Frakten af staden Moskwa,
Med bantåg detta skedde
Ej wiste af det farliga.

7 v.

Att fiendsmännen onda
Under jernvägen uppgräfwit de,
Stort dide de tillifa
Nog egendomligt minade.

8 v.

Och i försät woro ställde,
Wäntande på tåget de,
Samt eld på minan de tände
Utmed telegrafträdarne.

9 v.

Härefter hördes plötsligt
En förfärlig jordsprängning
Under godståget mer än försträdligt,
Som försiggått wid des framfärdsel.

10 v.

Nu wagnar ganska många
Häraf bleswo skadade,
Och jordstycken de syntes swinga
Wida längre än man kunnat se.

11 v.

Ingen af memistorna
Häraf bleswo skadade,
Huru grymt det än syntes tillgå
Wid en explodering hemskare.

12 v.

Till all lycka wår Storfurste
 Uti främsta wagnen han,
 Rest förbi det farliga ställe,
 Som ej anas kunnat försann.

13 v.

Det war ej Herrans wilje,
 Som uti höjden bor,
 Att företaget lyckas skulle
 Utan det tillintet wardt gjord.

14 v.

Nu folk i Finlands nejder
 Skridom till tackfägelse,
 Och med wår Kejsare omsider
 Lofwom Gud i höjdene.

15 v.

Bönestunder har och firats
 Uti wår gamla Åbo stad,
 Och i domkyrkan de hållits
 Inwid Auras strand så glad.

16 v.

Åfwenfå gjorts i andra städer,
 Långt och fjerran ifrån oss borta,
 Länder och fremmande orter,
 Widt omkring hela Europa.

17 v.

Då Hans Majestät anlände
 Till staden Moskwa,
 Han der ett tal framställde
 Så rörande för menniskorna.

18 v.

Folket som det öfwerworo
 Med en tillfredsställdet håg
 Nu alla det emottogo
 Under jubel, hög och låg.

19 v.

Sedan till Petersburgita staden
 Hans Majestät återwände så,
 Färdandes med jernbanan
 I Des Höga person åfwen då.

20 v.

Här folket med stor fröjd nu
 Honom alle emottogo,
 Lyckönstfande Hans Majestät ju
 Med hurrande utfago.

21 v.

Nu åter wi underrättats
 Om ännu hemskare tilldragelse,
 Att nytt mordförsök igen riktadts
 Mot wår milde Kejsare.

22 v.

Swem härtill är hufwudskulden
 Känna wi ej ännu i grund,
 Men att grymma explosionen
 Ggt rum i S:t Petersburg.

23 v.

Uti Kejsarliga palatset
 Skedde ju händelsen,
 Å nedra bottnen af palatset
 Och inunder högwakten,

24 v.

Det war wanliga middagstiden
Explosionen tillsprängde,
Som skadade ju så mången
Och några äfwen dödade.

25 v.

Men dyra lifwet Kejsarens
Nu och beskyddades
Med högsta handen Herrans
Och makt befrämjades.

26 v.

Må derfor wi alla nitigt
Beprija nu Herranom,
Att ett skydd han förtroligt
An bleswe war Storfurstenom.

27 v.

Så war det äfwen fordom
Att Gud behjelpig war
Konungar och furstar mångom
Som på honom förtröstadt har.

28 v.

Att David och Hiskias
Han sin nåd förunnade
Och dem från fiendens snaror,
List och funder befriade.

29 v.

Nu är Gud än densamma
Jemwäl i wåran tid
Mot alla de som Hans wilja
Här efterleswa med nit.

30 v.

Gj är det första gången
Som mordförsök å wår Kejsare
Riktats, utan förut wäl af mången,
Men ej gått i fullbordelse.

31 v.

Så önska wi nu alle
Att wi i Herranom
Finge stöd, då wi honom åkalla,
För oss och wår Storfurstenom.

32 v.

Det syntes wäl i kriget
Guru klok war icke wår Kejsare
Då han stridde mot grymma Turkiet,
Som en hjelte den starkaste.

33 v.

Nu segrande han återwände
Med stor ära från detta krig,
Och åt Muhamedanerne wiste
Guru han dem underkufwade sig.

34 v.

Wi hafwa till tackägelse
Mer än stora skäl,
Då wi af Guds nåd åtnjute
En öfwerhet så from och kär.

35 v.

Gifwe Gud att wår Storfurste
Må länge leswa ännu,
Och af hwarje des undersäte
Njuta ett troget skydd förty.

36 v.

Nu kloka råd honom unna
 Till Hans pligters fullgörande
 För alle undersåtars bästa
 Och ditt namn till ärone.

37 v.

Upptag så slutligen hädan
 Vår monark till dig i himmelen,
 Swarest Han bland de trogne sedan
 Må loffjunga dig ewinnerligen.

38 v.

Nu till slut wi hemsända
 Mång' tusen tackfågelfer
 Till vår Styresman i himlen höga,
 Som är vår befriare.